

Ігі! (Глипнув на сонце. Поквапцем). Мушу вже йти!
Бувай же... як там тобі...

ГРИЦЬКО: Грицько, вуйку!

ПИЛИП: Грицьку! Як ідеш до Черешнівців то я тебе там
завтра найду. (вказує головою вбік Черешнівців). Зав-
тра я знову туди піду...

ГРИЦЬКО: Тримайтеся mocno, вуйку! (Стискають собі
руки).

ПИЛИП (іде).

6. Я В А .

ГРИЦЬКО: В дорогу хлопче! Ні, таки мабуть треба туди,
куди пішла ця Олеся..! Гарна дівчинка! Ще й підмор-
гувала чогось до мене. Ходом р...р... руш! (Виходить).

Завіса.

ДРУГА ДІЯ

Галява в саду. Обабіч й посередині густий, не дуже
високий вишник. За вишником яблуні. Вже вечір.

1. Я В А .

ГРИЦЬКО (й Олеся входять зліва): Ага! Я й призабув!
Вас уже знаю, а ви мене ще ні. (Стає на "позір" і са-
лютує): Десятник Люлька!

ОЛЕСЯ: Велика почессть для мене. Джигун із вас неаби-
який...

ГРИЦЬКО: Нічого не шкодить...

ОЛЕСЯ: Але скажіть ви мені, як ви пізнали мене. Ви-ж
усього раз мене бачили...

ГРИЦЬКО: О, таку, чорноброву кралю, як ви, не можна
забути...

ОЛЕСЯ: Не смійтеся...

ГРИЦЬКО: Нема сміхів-хіхів! Без жартів! Таку кралю,
як ви, то хіба тільки на картинах можна бачити. Хо-
чете знати, то я від самого полудня ні про що інше не
думаю тільки про вас.

ОЛЕСЯ: Найгірше...

ГРИЦЬКО: Не найгірше, тільки найліпше. За той час я
вже навіть пісню про вас вигдавав...

ОЛЕСЯ: Ну, й вигдавали...